

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5MCdo/24/2011
Identifikačné číslo spisu:	4606205372
Dátum vydania rozhodnutia:	13.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4606205372.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Z. V., bývajúceho v H., zastúpeného JUDr. Jánom Paučom, advokátom v Žiari nad Hronom, Námestie Matice slovenskej 6, proti žalovanému K. S., bývajúcemu v K., zastúpeného JUDr. Katarínou Macháčkovou, advokátkou v Prievidzi, M. Hodžu 14/1, o zaplatenie 1 359,69 eur (50 000 Sk) s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5 C 117/2006, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 17. augusta 2010, sp. zn. 6 Co 158/2010, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 17. augusta 2010 sp. zn. 6 Co 158/2010 v časti, v ktorej zmenil výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania tak, že žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa a vo výroku, ktorým žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania a vec v rozsahu zrušenia vracia Krajskému súdu v Nitre na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Topoľčany rozsudkom z 24. januára 2008 č. k. 5 C 117/2006-115 zamietol návrh, ktorým sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 50 000 Sk titulom uplatnenia primeranej zľavy z dojednanej kúpnej ceny za vady osobného motorového vozidla zn. Peugeot, ktoré od žalovaného kúpil dňa 30.12.2003 za kúpnu cenu 242 000 Sk. Žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 18 275 Sk k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní a zaplatiť náhradu trov štátu 3 137 Sk v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že motorové vozidlo malo vážne vady, o ktorých žalobca nebol pri kúpe oboznámený a vozidlo si dal opraviť v autoservise. Opravu ako aj ďalšie vady reklamoval žalobca u žalovaného dňa 10.5.2004. Žalovaný reklamáciu odmietol uznať. Listom zo dňa 15.6.2004 si žalobca uplatnil zodpovednosť za vady predanej veci u Z. E., a žiadal zľavu z kúpnej ceny vo výške 50 000 Sk a následne žiadal uvedenú zľavu aj od žalovaného, ktorý však nereagoval. Súd prvého stupňa uviedol, že na základe znaleckého posudku mal preukázané, že motorové vozidlo, ktoré žalobca od žalovaného kúpil, malo niekoľko vážnych vád - vady riadenia, ako aj karosérie. Napriek uvedenému nemohol žalobcovi priznať uplatnenú zľavu z kúpnej ceny z titulu zodpovednosti žalovaného za vady predanej veci, pretože žalobca ako kupujúci nevytkol vady žalovanému ako predávajúcemu v lehote 6 mesiacov od prevzatia veci. Vec - osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 206 prevzal kupujúci u

predávajúceho dňa 31.12.2003, preto vady veci mohol vytknúť najneskôr do dňa 30.6.2004. V uvedenej lehote žalobca zaslal žalovanému dňa 10.5.2004 list označený ako reklamácia osobného motorového vozidla Peugeot 206, z obsahu listu nebola zrejماً žiadna dostatočne konkrétna a určitá vada vozidla tak, aby nemohla byť zameniteľná za inú. Vytknuté ťahanie vozidla doľava a klepotanie boli už len dôsledkami vád vozidla, resp. jeho súčasti, čo vyplývalo aj zo samotného znaleckého posudku, pričom ich príčinou mohla byť vada viacerých súčiastok, resp. ich nastavenia, prípadne montáže. Okrem uvedeného žalobca listom iba navrhol ohliadku vozidla a doriešenie reklamácie pri osobnom stretnutí. Tým, že žalobca u žalovaného riadne a včas svoje právo zo zodpovednosti za vady veci neuplatnil, nesplnil podmienku na to, aby mohol uplatniť svoje právo na súde. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Nitre na odvolanie žalobcu rozsudkom z 20. júna 2008, sp. zn. 6 Co 54/2008, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi 50 000 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a ďalej ho zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania 29 321 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaného ďalej zaviazal zaplatiť náhradu trov konania štátu 3 137 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Topoľčany.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie žalovaného uznesením zo dňa 29. apríla 2010 sp. zn. 5 Cdo 269/2008 zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 17. augusta 2010 sp. zn. 6 Co 158/2010, súc viazaný právnym názorom dovolacieho súdu, rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej a v časti náhrady trov konania štátu potvrdil. Zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd bol toho názoru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré žalovanému nebolo možné náhradu trov priznať. Uviedol, že keď súdy rozhodujú o náhrade trov konania medzi účastníkmi podľa § 142 ods. 1 O.s.p., tak ide o aplikáciu zásady zodpovednosti za výsledok konania, čo znamená, že účastník, ktorý mal v konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Výnimkou zo zásady zodpovednosti za výsledok je ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa účastníkovi, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Úvaha súdu, či ide o výnimočný prípad a či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vždy zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétného prípadu a musí mať výnimočnú povahu. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa treba prihliadať nielen na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery účastníkov konania, ale aj na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní, pričom odvolací súd dospel k záveru, že u žalovaného sú dané dôvody osobitného zreteľa. Z obsahu spisu a rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplývalo, že žalobca sa domáhal svojho nároku zľavy z kúpnej ceny v dôsledku vád motorového vozidla na základe reklamácie, pričom neprehľadnosť vzťahov medzi ním, žalovaným a Z. E. spôsobila, že žalobca si pôvodne uplatňoval nárok z opatrnosti u žalovaného i u Z. E.. Zmätočnosť vzťahov bola spôsobená žalovaným, keď na jednej strane vystupoval ako predávajúci, na druhej strane iba ako splnomocnenec Z. E.. Už pri uzatvorení kúpnej zmluvy, ale najmä pri realizácii uplatnenia vád bol žalobca konaním žalovaného uvedený do omylu. Neprehľadnosť vzťahov prehlboval žalovaný v priebehu konania, keď jeho vyjadrenia ohľadne osoby predávajúceho a celého predaja boli zavádzajúce. Odvolací súd videl v uvedených skutočnostiach dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému. Z rovnakých dôvodov podľa § 150 ods. 1 O.s.p. rozhodol odvolací súd aj o trovách odvolacieho a dovolacieho konania a taktiež z dôvodu, že právna zástupkyňa žalovaného si náhradu trov konania nevyčísľila, pričom zo spisu nevyplývajú žiadne odvolacie ani dovolacie trovy žalovaného (§ 151 ods. 1 O.s.p.). Vyčísliť trovy bolo povinnosťou právnej zástupkyne žalovaného už v priebehu prvého odvolacieho konania, keď na odvolacom pojednávaní jej bola uložená povinnosť trovy vyčísliť do 3 dní, čo však neurobila. Po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky taktiež nevyčísľila trovy dovolacieho konania, i keď v dovolacom konaní bol žalovaný úspešný a výsledok následného odvolacieho konania bol žalovanému zrejмый z rozhodnutia najvyššieho súdu, ktorým bol odvolací súd viazaný.

Na základe podnetu žalovaného podal generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu v časti výroku o náhrade trov konania pred súdom prvého stupňa ako aj vo výroku o náhrade trov odvolacieho a dovolacieho konania. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Uviedol, že dôvody hodné osobitného zreteľa videl krajský súd v okolnostiach, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práv na súde a ich postoj v konaní s tým, že žalovaný spôsobil zmätočnosť a neprehľadnosť právnych vzťahov medzi ním a žalobcom, ktorý bol konaním žalovaného uvedený do omylu. Nie nezanedbateľný je podľa mimoriadneho dovolateľa v tejto súvislosti právny názor dovolacieho súdu vyslovený v danej veci, ktorý v rozhodnutí istú neprehľadnosť právnych vzťahov medzi účastníkmi konania pripustil, avšak vylúčil ospravedlniteľný omyl. Podľa názoru dovolacieho súdu žalobca si neuplatnil voči žalovanému zľavu z kúpnej ceny včas ani zákonným, spôsobom, čo v konečnom dôsledku bolo dôvodom plnej úspešnosti žalovaného v konaní. Bol toho názoru, že odvolací súd výnimočnosť prípadu z hľadiska aplikácie ustanovenia § 150 O.s.p. videl len v okolnostiach danej veci a neprihliadol k ďalším okolnostiam významným pri skúmaní splnenia podmienok pre možnosť rozhodnutia o náhrade trov konania bez ohľadu na zásadu úspechu vo veci, a úspešnému účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Okolnosťami, významnými z hľadiska rozhodovania podľa § 150 O.s.p., sú najmä osobné, majetkové a sociálne pomery účastníkov konania. Tieto okolnosti neboli zo strany odvolacieho súdu vôbec skúmané, napriek tomu, že môžu zásadným (až rozhodujúcim) spôsobom ovplyvniť úvahu súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa z hľadiska § 150 O.s.p. Skutočnosť, že medzi účastníkmi konania bola istá neprehľadnosť právnych vzťahov nemožno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Žalobca si tieto vzťahy mal ujasniť už pri uplatnení svojho práva označeného ako reklamácia, pričom sám svojím postupom aj v rámci „reklamácie“, ako aj následného uplatnenia práva na súde spôsobil svoj neúspech vo veci. V rámci listu zaslaného žalovanému označeného ako reklamácia si neuplatnil zľavu z dojednanej kúpnej ceny, pričom vo vzťahu k účastníkovi konania, ku ktorému si toto právo uplatnil včas a zákonným spôsobom, vzal svoj návrh v konaní pred súdom späť. Tieto skutočnosti preto nemožno považovať za okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by pri rozhodovaní o náhrade trov konania odôvodňovali výnimočné použitie ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. Z uvedených dôvodov za nezákonné považoval generálny prokurátor napadnuté rozhodnutia súdu aj vo výroku o trovách dovolacieho a odvolacieho konania. Súd v odôvodnení rozhodnutia v podstate z rovnakých dôvodov poukázal na ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. Zároveň svoje rozhodnutie odôvodnil aj ustanovením § 151 ods. 1 O.s.p. teda, že právna zástupkyňa žalovaného trovy dovolacieho ani odvolacieho konania nevyčísliła a zo spisu žiadne takéto trovy nevyplývajú. Z ustanovenia § 151 ods. 2 O.s.p. okrem iného vyplýva, že ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná. Žalovaný v súvislosti s podaním dovolania proti rozsudku Krajského súdu Nitra z 20. júna 2008 č. k. 6 Co 54/2008 (č. l. 165 - 170) na základe výzvy súdu (č. l. 173) zaplatil súdny poplatok (v tom čase v sume 6 000 Sk). Keďže súdny poplatok podľa § 137 O.s.p. patrí medzi trovy konania, neobstoí záver vo veci rozhodujúceho súdu, že zo spisu trovy dovolacieho konania nevyplývajú.

Žalobca v o svojom písomnom vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu poukázal na správny záver odvolacieho súdu vo výroku o náhrade trov konania. Mal za to, že dôvod hodný osobitného zreteľa v súdnej veci bol daný práve charakterom procesnej situácie a postojom účastníkov v konaní. Navrhol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora zamietnuť.

Žalovaný sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu žalovaného (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutých častiach a dospel k

záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p. môže byť mimoriadne dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom mimoriadneho dovolania, ale i v mimoriadnom dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V preskúmvanej veci neboli tieto procesné vady konania mimoriadnym dovolateľom namietané a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Dovolací súd pristúpil ku skúmaniu vecnej správnosti rozhodnutia napadnutého mimoriadnym dovolaním v časti výroku o trovách konania z hľadiska dovolacieho dôvodu, ktorý dovolateľ v mimoriadnom dovolaní výslovne uplatnil vrátane jeho obsahového vymedzenia. Vychádzal pritom z toho, že nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Najvyšší súd pri posudzovaní opodstatnenosti mimoriadneho dovolania vzal na zreteľ, že účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 O.s.p.) a že ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy (§ 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.); zohľadnil tiež, že ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť (§ 150 ods. 1 O.s.p.).

V sporovom konaní (v danom prípade ide o také konanie) sa otázka náhrady trov konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 ods. 1 O.s.p.) a princípom procesného zavinenia na zastavení konania (§ 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.). Len výnimočne môže súd v konaní (procesne) úspešnému účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Občiansky súdny poriadok v § 150 ods. 1 O.s.p. priznáva súdu moderačné právo zmierniť dôsledky (dopady) ustanovení upravujúcich náhradu trov konania. Pokiaľ sú splnené predpoklady uvedené v tomto ustanovení, môže súd výnimočne nepriznať náhradu trov konania úspešnému účastníkovi konania, ktorému by inak priznal náhradu trov celkom alebo sčasti.

Ustanovenie § 150 O.s.p. umožňuje súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadnuť výnimočne na zvláštnosti prejednávanej veci a prispieť tým k odstráneniu prípadnej tvrdosti, ktorú by inak vyvolalo uplatnenie jednotlivých zásad, na ktorých spočíva rozhodovanie o náhrade trov konania. Úvaha súdu, či sú splnené procesné predpoklady pre aplikáciu tohto ustanovenia, musí vždy vychádzať z posúdenia všetkých relevantných okolností konkrétnej veci, vrátane okolností demonštratívne uvedených v druhej vete § 150 ods. 1 O.s.p. Predmetné ustanovenie preto nemožno interpretovať tak, že súdu umožňuje kedykoľvek a bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnému účastníkovi konania. Výnimočnosť aplikácie tohto ustanovenia musí byť daná osobitnými okolnosťami, ktorých charakteristika musí byť v odôvodnení rozhodnutia vždy náležite vysvetlená a konkretizovaná. Pri posudzovaní, či v tej - ktorej veci sú tieto dôvody dané, musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery (treba zdôrazniť, že všetkých) účastníkov konania a vziať do úvahy nielen to, aké sú pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale to, aký bude dopad aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p. na (medziiným tiež majetkové) pomery účastníka na opačnej procesnej strane. Významným z hľadiska aplikácie tohto ustanovenia môže byť v určitej veci tiež to, za akých okolností bol nárok uplatnený na súde, aký bol postoj účastníkov k veci, ako pristupovali v priebehu konania k plneniu procesných povinností účastníka občianskeho súdneho konania a pod.

V danom prípade odvolací súd pri rozhodovaní o trovách prvostupňového konania dospel k rozdielnemu názoru ako súd prvého stupňa, v tom, že sú dané dôvody pre aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. Rovnako pri

rozhodovaní o trovách odvolacieho a dovolacieho konania vychádzal z tohto svojho názoru. Podstata odvolacím súdom zohľadnených dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. mala spočívať v neprehľadnosti vzťahov medzi účastníkmi, ktorú prehlboval žalovaný v priebehu konania, keď jeho vyjadrenia ohľadne osoby predávajúceho a celého predaja boli zavádzajúce. Mal za to, že na strane žalovaného, pre jeho postoj v konaní, boli dané dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré úspešnému účastníkovi nepriznal náhradu trov celého konania.

Zohľadnenie vyššie uvedených dôvodov v o vzťahu k žalovanému z hľadiska výnimočnosti aplikácie rozhodnutia o náhrade trov konania podľa § 150 ods. 1 O.s.p. dovolací súd nepovažuje za správne. Dovolací súd naopak má zo to, že závery mimoriadneho dovolateľa v tej časti, v ktorej uviedol, že skutočnosť, že medzi účastníkmi konania bola istá neprehľadnosť právnych vzťahov nemožno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p., vychádzajú zo správnej právnej aplikácie tohto ustanovenia O.s.p.

Hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie alebo priznanie len sčasti úspešnému účastníkovi pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania.

Musí teda ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania.

Dovolací súd zhodne so záverom mimoriadneho dovolateľa dospel k záveru, že krajský súd neuviedol dostatočné dôvody, na ktorých založil svoje rozhodnutie o trovách konania. Samotná otázka zavinenia, resp. miery zavinenia účastníka za skutkový stav nemôže byť v danom prípade dôvodom pre použitie tohto výnimočného ustanovenia, nakoľko by takýmto postupom došlo k popretiu ústrednej zásady procesného rozhodovania o náhrade trov konania a to zásady úspechu v konaní. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí len konštatoval túto skutočnosť a vyvodil z nej záver o existencii okolností hodných osobitného zreteľa.

Tak ako uviedol mimoriadny dovolateľ, odvolací súd sa nezaoberal ďalšími skutočnosťami, odôvodňujúcimi rozhodnúť o trovách konania podľa § 150 ods. 1 O.s.p. nakoľko neprihliadol na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery účastníkov konania, t. j. aké sú pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale i to, aký bude dopad aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p. na pomery účastníka na opačnej procesnej strane. Táto úvaha v rozhodnutí odvolacieho súdu o náhrade trov celého konania chýba.

Ak na druhej strane odvolací súd svoje rozhodnutie o náhrade trov odvolacieho a dovolacieho konania odôvodnil s odkazom na dôvody svojho rozhodnutia pri zmene výroku o náhrade trov konania rozsudku súdu prvého stupňa, nie je správny ani jeho ďalej uvedený záver o nepriznaní náhrady trov konania i z hľadiska neuplatnenia náhrady trov konania podľa § 151 ods. 2 O.s.p. Ak súd vychádza z úvahy o splnení podmienok pre (ne)priznanie náhrady trov konania podľa § 150 ods. 1 O.s.p., tak v tomto smere uplatnenie alebo neuplatnenie náhrady trov v tomto konaní úspešného účastníka (žalovaného), okrem iného odôvodnené, tým, že výsledok konania (rozhodnutie) na odvolacom súde mu musel byť známy z rozhodnutia dovolacieho súdu, nemôže byť ďalším dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania, tak ako to v danej veci uviedol odvolací súd. Treba prisvedčiť však mimoriadnemu dovolateľovi, že sa navyiac v spise nachádza doklad o zaplatení súdneho poplatku za dovolanie, a preto tento záver odvolacieho súdu, že sa v spise dôkaz o vynaložených trovách účastníka nenachádzal, nebol ani pravdivý.

Na základe vyššie uvedeného dospel najvyšší súd k záveru, že generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní opodstatnene namietal dovolací dôvod v zmysle § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p. Najvyšší súd preto mimoriadnym dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v časti, v ktorej zmenil výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania tak, že žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa a vo výroku, ktorým žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho

a dovolacieho konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.